

Landskap: Skåne Upptecknat av: Brigitte Fløenge Jacobsen
 Härad: V. Göinge Adress: Vindhemsg. 16, Äppelby
 Socken: Omrestad Berättat av: Ester Berglund
 Uppteckningsår: 1944 Född år 1884 i Omrestad

Kvinnor boka de sjukdomar.	s. 1.	
Engelska sjukam.	s. 1.	Ulma k. 23
Phosmuran skrivade.	s. 1.	
Bäckhästen.	s. 1.	H. G. 21.
Sagor. (efter sagoböcker.)	s. 2-3	
"Lomsingarna."	s. 3.	
Majstämning.	s. 4.	L. u. F. 46.
Påsegille.	s. 4.	H. G. 7
F. n. seder.	s. 4-6.	L. u. F. 34
Mäntensfirandet.	s. 5.	
"Bröd-gille."	s. 6.	H. G. 7
Vid skörden hade de fest på logarna eller i det fira.	s. 6.	"

Skriv endast på denna sida!

Det fanns en kormma här i Gennestad, som bodde
själsdömda. Hon hette Milla. Hon väntade med en sell-
bröd på olika ställen och så sade hon, att på vissa
dygnen skulle man bli bra, och det var jag för det blev
jag. Det fanns många entusiastiska, det var engelska
spåkan det. Men jag kom inte komma ihåg dom alla.
Och så fanns det gula spåkan.

Storgrannan har jag också. En kväll, när jag var ute i
skogen, kom jag inte hem förrän belorcan här. Men när jag
vände tillbaka, då hörde jag, att hon skattade. En annan
gång när jag var och plodade blåbär, hörde jag också,
att hon skattade, när jag gick vilse.

När man hörde för slaktare, och hon tyckte, hon hade
sett bälckanuten en gång. Hon hade också sett slomp-
sundrum. Hon kom och läste på en gång, när hon
var ensam hemma, och hon sade, att nu skulle fräddan

na snart komma hem, och då kom de sedan.

En gång när jag gick i skogen vid Ullestop, så såg jag
ett stort kött djur med horn och serus komma gångandes.

(Var det en hjort
eller hö?)

Det var en träna, som fick fött i några glyttar, och
den skulle den äta upp. "Har vi nu kommit mina
glyttor," sade den, "sätt er i bågryggen. Men glyttorna
har vi henne i ryggen, och sen så stase de, och peppar
tenteshuset brann upp.

Den sagan har jag fått från en sagobok, som jag
läste, sedan jag blev stor. En sagobok ^{så} heter Västlommum.
I den stod det om en far, som tog en liten flicka till sig.
Den fride flickan till ridd slots. Sedan var det en gång
till som den fridvilde få flickan med sig, men då
sade flickan: jag går inte med. Och så kom den hem
till sin ställe, och där tog hennes mor och far emot
hennes.

ACC. N:R M. 9404:3.

En liten flicka, som hette ^{plutade} Greta Flåträs. Och då
var det som en gammal gäbblen, då det inte blommar
Då var det en annan flicka, som var med, och som tyckte,
att de skulle plöja blommar på sjöstranden, men då
sade Greta, att mamma har sagt, att då kommer de stanniga
och tar mig, om jag går och plöjer blommar där, så jag
följer inte med. Men hon gick hem, och när de
kom hem till stället, så kom vovven och fann och
brutit den.

De brötur om domingarna. Det var Maria
och Märten och Mir och Lora. De botte i Vinslov. De
gick omkring och såld. Maria brukar ge vatten göt
keloran osv. "Nu är keloran sex, nu skall du äta göt, på
hans gång." Då ska du ha kaffe och kakor" sa hon, och
så fick vatten kaffe och kakor.
* "Jag fyller 70 år i dag" sade gubben, "jag vill ha kaffe och
kakor."

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9404:4.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Majstäng hade vi här, och då hade vi prä och drussor
lin etc och tvä på matten.

Pårigilla hade vi också, och då skulle det vara
riktigt med mat, potatis och rått och vitkål och svampar
och ägg. Det var vid potatisplökningen, så fick vi våra
pengar, det var åtta kronor. Men karpegillen har
aldrig funnits här.

En julen var det mycket godis och smårätter. Det
var äpplen, apelsiner och nötter. Var och en fick sin
jultopp. Så ledde vi till, vi lastade släpp och
gjorde andra saker, och så fick man ge prand.

Julgran hade vi, flera granar, som stod ute. Som
hade vi en liten furugran, som stod på bänk eller på
bänken. Den var klädd med krus och ljus. På julafton
skulle granen belys, och på följande dag skulle den lastas
ut. Julen tog slut följande dag. Då hade vi lite te.

ACC. N:R M. 940 $\frac{1}{2}$:5.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Man brukade en quabb och små skansen. Det var gross-
brötsbrög till dem. Kavring skulle det alltid vara till
jäs. Tunnbröd gräddade man på spets, man hängde
kastorna på spettet. På kalen kallade det. Man läte
dem när elden, när de skulle gräddas. De var en gross-
mjöl och mjöten. En del kalen brukade man med potatis
och grovmjöl.

Vetebröd brukades också. Skorpor brukades vanligen av-
lång skorpor. Men det var bara till jäs. Sillesbröd
kallade vi det fina brödet för. Vi brukade ut en ätta
kallon fint bröd.

Till smårten hade vi aldrig gris. Vi stekte en
kypp i stället, och varstrogna hade vi inte heller.

Om jularna beläde ungdomen ut sig till julsjöken.
Man satte på sig en gammal hatt och en lång kappa, och
så hade man en kapp. Det var på julafton och annandagen
på kvällen, som julsjöken kom, och det var både

ACC. N:R M. 9404:6.

6
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

fliten och pojkarna, som gick. Staffan red de på annan-
dagarna och sjöng en visan om Staffan, som vallade sina
fälar fem. De red och ligger.

På smussaren någon gång hade musikerna bid-
gilt, då åt de gröt och smörgåsar och ost. De skulle
de också sjunga sina visor.

Vid skivorna var det spel och dans, kaffe och
te och smörgåsar, ägg och ost. Dans och kringelbanor hade
vi också. Det var på logar och utom i det fria, som
vi hade den festen.